

{ אז נדברו }

פרשת ויחי תשע"ז | גליון מספר: 327 | לסדר: "בן פורת יוסף בן פורת עלי עין..."

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

גיליון זה נתרם בחלקו
לזכות לאה בת אביבה

לזיווג הגון מהרה ובנקל

ברכת מזל טוב לבבית לחתן
בר המצוה הבה"ח **אברהם**
זהבי הי"ו ולבני משפחתו
שמשיקיעים מזמנם וממרצם
לטובת גיליון זה, יתן ה' ויגדל
לתורה לחופה ולמעשים
טובים ויעשה נחת רוח לה'
ולשותפיו אמן.

להשתתפות
בהוצאות הגליון:
- בבנק באמצעות

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

- בדואר לכתובת

זבולון 9 חיפה

משפחת פולק

-ניתן לתרום לגיליון זה
גם באמצעות כרטיס
אשראי מכל עמדות
"נדרים פלוס"
הפרוסות ברחבי הארץ

תודה מראש!!

מי יותר נחשב בשמים??? האם "נשני" או "הפרני"???

בפרשות האחרונות התורה מספרת לנו על יוסף!!! אבל אם תשים לב יש שני יוסף!!! יש את היוסף של פרשת וישב!!! ויש את היוסף של פרשת מקץ!!!

יוסף של פרשת וישב זה מאיגרא רמא לבירא עמיקתא... פרשת וישב מתחילה עם זה שיעקב אהב את יוסף מכל אחיו... כתונת פסים... ואז בבת אחת זורקים אותו לבור... ומאיגרא רמא לבירא עמיקתא... לבור של בית האסורים...

ואילו!!! יוסף של פרשת מקץ... זה בדיוק ההיפך!! מבירא עמיקתא לאיגרא רמא... פרשת מקץ מתחילה עם יוסף שכבר נמצא בתוך בור בית האסורים... ואז... לפתע פתאום ויריצוהו מן הבור... והוא נהפך בבת אחת למשנה למלך...

יוסף הכיר שני עולמות!!!! את העולם של הצער והניסיונות!! והעולם של ההרוחה והטובה... ואכן באמת "ליוסף יולד שני בנים"!!!! לבן אחד הוא קורא מנשה... על שם הקשיים... על שם הניסיונות... כי נשני אלוקים את בית אבי... מנשה זה שם ששייך לפרשת וישב... לשלב של הבירא עמיקתא... ואילו לבן השני יוסף קורא בשם אפרים... על שם הטובה... עם שם ההרוחה... כי הפרני אלוקים בארץ עניי... אפרים זה שם שכבר שייך לפרשת מקץ... לשלב של מבירא עמיקתא לאיגרא רמא...

אם תשאל את יוסף עם איזה שם הוא יותר מזדהה?? הוא יענה בבירור: **מנשה!!!!** כן... התקופה של הקשיים... התקופה של הניסיונות... יוסף יודע להעריך מה זה ניסיונות בעבודת ה'... יוסף יודע כמה זה נחשב בשמים... ו... ו... ומה זה פועל שם... יוסף מחשיב את "נשני" יותר מ"הפרני"... -- את מנשה יותר מאפרים!!!

ואכן!!!! כשיוסף מגיע אצל יעקב אבינו... יוסף בטבעיות שם את מנשה בימין ואת אפרים בשמאל... יוסף לשיטתו!!! יוסף טוען שיש להעריך את המהות של "נשני" יותר מ"הפרני"... אבל למרבה הפלא יעקב לא!!! יעקב לא מסכים עם יוסף!!! יעקב מסכל את ידי!!! יעקב לכאורה נוטה להעריך את אפרים יותר מאשר מנשה... יוסף נזעק... רע בעיניו... ויתמוך יד אביו... אבא... מה... אתה לא חושב כמוני?? אתה לא חושב גם ש"נשני" יותר נחשב ויותר מתקבל אצל הקב"ה מאשר "הפרני"?

עונה יעקב ליוסף: ידעתי בני ידעתי!! גם אני חושב כמוך. גם אני יודע להעריך את הניסיונות והקשיים... גם אני יודע כמה כח יש לעבודת ה' מתוך "נשני"... אבל!!!! אסור שמנשה יהיה יותר מאפרים!!! אתה יודע למה?? מסיבה פשוטה: כי אם מנשה אכן מסמל את הקושי... ואפרים מסמל את הטובה שמגיעה אחרי הקושי... **אז מידה טובה מרובה ממידת פורענות!!** חייב להיות ש"אולם אחיו הקטון יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים..." פונה יעקב ליוסף ואומר לו: כן... אני יודע שאתה מעריך את ימי השנאה יותר מימי אהבה... אבל אל תשכח שתכל'ס... מי שנמצא בימי השנאה... הדבר היחיד שנותן לו זריקת עידוד זה ש"בשצף קצף הסתרת פני **רגע ממר...** וברחמים גדולים אקבץ..." הנחמה הגדולה של עם ישראל בימים הקשים הם שהקושי הוא קצת... רגע באפיו... ואילו הטוב יהיה הרבה... ברחמים גדולים אקבץ... ממילא עם כל הכבוד למנשה שהקושי שלו נחשב בשמים יותר!! אבל עדיין אפרים חייב להיות יותר ממנו כי זה מתן שכרו!!!

אגב... שמעתי השבוע וורט מעניין... כתוב: שמחנו **כימות** עינינו!!!

לכאורה זה נשמע ברכה לא כ"כ טובה... מה?? זה?? שמחנו רק כימות עינינו?? זאת אומרת: תחשוב: אם בחור חיכה בשידוכים שלוש שנים... אז מה... אז שמחנו כימות עינינו- והקב"ה ישמח אותו רק בשלוש שנות נישואין בלבד ח"ו?? **אז מה הפשט שמחנו כימות עינינו?? אלא הפשט הוא ככה:** כמה פסוקים לפני כן כתוב: **כי אלף שנים בעיניך כיום אתמוכל!!** כתוב כאן שאצל הקב"ה כל יום שלנו זה אלף שנה!!!! זאת אומרת: אם אתה נמצא במשבר שלוש ימים... אצלך זה שלוש ימים... אבל אצל הקב"ה הקושי שלך זה 3000 שנה!! ממילא זה הפשט: שמחנו כימות עינינו!! כימות העינוי מצדך!!! לא כימות העינוי מצידנו!! ממילא: אם אתה חיכת בשידוכים שלוש שנים... אוהו... חכה לישועתו של הקב"ה בסדר גודל של שלוש שנים כפול אלף... ועל זה נאמר: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו... הקושי שלנו הוא בממדים שלנו... לתקופה מסוימת... אבל כשהקב"ה שולח ישועה... זה כבר בממדים שלנו... כי לעעעעע חסדו...

ויישם בארון במצרים--- חזק חזק ונתחזק ? ? ? ? ?

זו תמימה גדולה... עד כמה שידוע לי... יש עניין לסיים ספר במשהו טוב... ואם ספר ישעיה מסתיים במילים "והיו דראון לכל בשר" אז אנחנו חוזרים שוב על הפסוק: "והיה מידי חודש בחדשו... שיש בו דברים טובים..." (ככה זה גם בספר קהלת וככה גם במלאכי...) והנה כאן! ספר בראשית... הספר הראשון בתורה מסתיים לכאורה בפסוק שמדבר על מוות... וימת יוסף... ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים...? ו... ולא זו בלבד אלא ברגע שהבעל קורא אומר את זה... מיד כולנו אומרים בהתלהבות: חזק חזק ונתחזק... ממה נתחזק? מזה שמת יוסף... מזה ששמו אותו בארון במצרים?? מזה שעוד מעט "ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף"? מה יש פה להתחזק?? אני רואה פה רק חדלון??

אלא התשובה היא כן:

כשיעקב אבינו נפטר... הוא ביקש מיוסף אל נא תקברני במצרים... תעלה אותי לארץ ישראל... ואכן כך יוסף הצדיק עשה... והוא העלה את מטתו של יעקב אבינו למצרים... עם ישראל ליוו את ישראל סבא במצרים... ו... ונעצרו שם!! ואז הם ראו את ישראל סבא הולך ומתרחק ו... ואנחנו נשארים פה!! לבד!! הם פרצו בבכי מר וזעקו לעבר המיטה המתרחקת: סבא... סבא... על מי נשבת אותנו... אתה עולה לארץ ישראל... ו... ואנחנו?? אנחנו הולכים להישאר פה לבד... בגלות מצרים... כן!!!! יעקב אבינו הצטרף אף הוא לבכי ועונה: אתם צודקים בני... יש לכם בהחלט על מה לבכות... עוד מעט השעבוד באמת מתחיל בפועל... ואתה "אימה חשיכה גדולה" שראה אבינו אברהם בברית בין הבתרים מתחילה להתממש בפועל... זה באמת כואב... זה באמת קשה... אבל!! מסיים יעקב ואומר: אל תדאגו בני היקרים: עוד תבא הגאולה... עוד יבא משה ואהרן ויגאלו אתכם ויהיה פה עשר מכות... יהיה פה מכת כינים ש... ש... שלכן אני בורח מפה...

עם ישראל מנסים להתנחם... אבל קשה... סוף סוף אנחנו לבד... סבא ישראל כבר נמצא אי שם רחוק בארץ ישראל... משם הוא מבטיח לנו שיום יבא ותגיע הגאולה... נו... זה רחוק... רחוק מהעניינים... רחוק מהלב... אבל לפחות יוסף נשאר איתנו... יוסף נמצא איתו פה במצרים... ואז!!! מגיע גם תורו של יוסף הצדיק להיפרד מהעולם הזה... ויוסף גם הוא פונה לעם ישראל ואומר להם בדיוק מה שיעקב אבינו אמר... הוא אומר: אנכי מת!! אני עוזב אתכם... אבל אל דאגה: "ואלוקים פקוד יפקוד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת..." עם ישראל כולם גועים בבכי... יוסף יוסף... גם אתה עוזב אותנו לאנחות...

סבא ישראל עזב אותנו... ועכשיו גם אתה עוזב אותנו... נכון... שנים מבטיחים לנו שיום יבא ובעוד יותר ממאה שנה תהיה פה גאולה... אבל תכל'ס... עכשיו מה שברור הוא: שאנחנו בגלות!! ואתם אי שם... משם... מבטיחים לנו שתבא הגאולה... ברגעים הקשים הניחומים האלו לא מנחמים... כי... בשעות הקשות... כשהגלות זועקת מכל פינה... אז לבא ולהתנחם ממשפט שנאמר ממישהו שלא פה... לא איתנו... זה מאוד קשה...

יוסף שומע את נאקת עם ישראל בגלותם... ויוסף מחליט החלטה נועזת... ופונה לעם ישראל ואומר: **אני נשאר אתכם פה!!! בתור צ'ק פקדון!!!!** אל תקברו אותי במצרים... אני כמו אבא שלי... כמו שיעקב רצה להיקבר רק בארץ ישראל... ככה גם אני רוצה להיקבר אך ורק בארץ ישראל... נו... אז נעלה אותך לארץ ישראל??? לא!!! אני עולה רק איתכם!!! כל זמן שאתם פה!! אני פה איתכם!!! אני נשאר פה איתכם בתור צ'ק פקדון!!!!

אל תקברו אותי במצרים... בשום פנים ואופן!!! תשימו אותי בארון... ו... ו... ואני מחכה... מחכה יחד איתכם... מחכה ליציאת מצרים... הארון שלי נשאר פה ככה!!! תתקעו!!! לפני לוויה... לפני קבורה... מחכה... למה הארון שלי מחכה?? מחכה יחד איתכם לגאולה!!!! ואם בעוד כמה עשרות שנים... כשהגלות תהיה מאוד מאוד קשה... ו... ו... ואתם כבר כמעט תשכחו לגמרי שיום יבא ותהיה גאולה... אז תחפשו את הקבר שלי... תבררו איפה קבור יוסף הצדיק... ו... ואז יספרו לכם שלא!! הוא לא קבור... וגם לא הייתה לו לוויה... למה?? כי הוא מחכה!!! הוא מחכה ליציאת מצרים... מועד לווייתו של יוסף נקבע ליום יציאת מצרים... אני נשאר פה כמו בן ערובה!!! כמו צ'ק פקדון!!!! לבטח לכם את הגאולה

פונה יוסף לעם ישראל... חיזקו ואימצו בגלות מצרים... ואם יהיה לכם רגעים קשים שתתיאשו מהגאולה... אז תזכרו ש"ימת יוסף ויישם בארון... איפה?? במצרים!!!!!! אם ככה... חזק חזק ונתחזק... אם יוסף לא חושש להשאיר את עצמו ככה מוטל בארון לא קבורה... כי הוא טוען בתוקף שיום יבא ותהיה יציאת מצרים... אז אנחנו רגועים!!!! יהודי היה מגיע מול ארוננו של יוסף... ורואה כיצד "מתו מוטל לפניו..." והמתו הזה שמוטל לפניו היה מחזק אצלו את האמונה שהנה!! אמונת הגאולה מוטלת לפנינו... ואם יוסף מחכה כאן בארון לגאולה... אז גם אנחנו מוטלים לפניו יתברך שיבא ויחיש לגאלנו... ---על אותו משקל!!! זה גם מה שקורה בגלות אדום האחרונה...

עם ישראל הלכו בגלות... והקב"ה ידע שהגלות הזו הולכת להיות ארוכה ארוכה... ומה יהיה??? איך עם ישראל יחזיקו מעמד?? איך עם ישראל לא יתיאשו מהגאולה?? מה עשה הקב"ה?? נתן לנו צ'ק פקדון!!!! את השכינה הקדושה!!! השכינה הקדושה הלכה יחד איתנו בגלות... ואכן מאז שעם ישראל נמצאים בגלות... גם כבוד שמים הלך בגלות... זה לא מובן מאליו!!! באופן נורמלי לא אמור להיות כך... באופן נורמלי יש פה שתי סוגיות!! יש את הכבוד של בורא עולם ויש את הכבוד של עם ישראל!! ואם הכבוד של עם ישראל בזוי בגלות... זה עדיין לא אומר שכבוד שמים צריך להיות מבוזה... אז זהו!!!! שזה הצ'ק פקדון שהקב"ה שלח איתנו בגלות... שאם אנחנו נמצאים בגלות מצרים... אז גם אני איתכם שם... גם כבוד שמים נמצא בשפל המדרגה... "והוא אסור באזיקים..." כבוד ה' יתברך אסור כביכול יחד איתנו בגלות... אז מצד אחד זה משמש לנו כנחמה וכצ'ק פקדון: שאם כבוד שמים נמצא יחד איתנו בגלות מצרים העדכנית... אז בהחלט חזק חזק ונתחזק!!! כי כמו שכל אחד מבין שלא שייך שבואר עולם ימחל על כבודו לנצח!!!! ברור שיום אחד הוא יופיע פה בעולם בהדר גאון עוזב ויתבע את מלכותו ויתנשם מכל מי שמרד בו... אז באותה מידה הקב"ה גם לא יעזוב אותנו... ולא ימחל על גאוותם של ישראל שניטלה מהם... אז מצד אחד יש לנו נחמה!! יש לנו חזק חזק ונתחזק!!!! אבל מצד שני יש עלינו גם תביעה גדולה... ואנו צריכים לכאוב את גלות וצער השכינה!! לכאוב ולהתפלל על כבוד שמים שנחסר בעולם בגללנו להתפלל במהרה יחוש לגאלנו והשב שכינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים...

אוי אוי... השקיות התחילו לעלות כסף...

זהו!! השקיות התחילו לעלות כסף... עשיתי קניה שגרתי בחנות... לחם... חלב... כמה ירקות... ו... והקופאית שואלת אותי: כמה שקיות אתה רוצה?? עניתי: נראה לי ששלוש שקיות... אבל רגע רגע... אני צריך לחשוב... לא!! נראה לי שמספיק שתיים... אבל לא... בעצם לא... תחייבי אותי לבנתיים רק על שקית אחת!!! ו... ו... ונראה... אם אני אצטרך... אז אני מקסימום אשלם בנפרד עשר אגורות...

ולא יאומן כי יוספר!! השקית האחת!!! הבודדת!!! הספיקה לכל המצרכים ובגדול... ונשאר עוד מקום לידיעון השבועי המקומי וגם למחשב שתקעתי אותו בתוכו... לא יאומן!! עד לפני שבוע... כשהייתי יוצא מכזו קניה... הייתי שולף לא פחות מארבע שקיות... כי... כי... כי תשמע... קניתי גם לחם... גם חלב... גם ירקות... בשביל כזה מגוון של מוצרים צריך לכל הפחות ארבע שקיות!! והנה... עכשיו... כשה פתאום עולה עשר אגורות... פתאום אני מגלה שאפשר לדחוף את כל מגוון המצרכים בשקית אחת...

יש בזה מוסר השכל גדול לחיים:

פעם פעם... כשהייתי בחור ישיבה... הזמן לא עלה כסף... הזמן היה נראה סמרטוט כמו השקיות... בדיוק כמו השקיות!! כמו שכשניסו רוח מזרחית חזקה... אתה רואה שקיות מתעופפות באוויר... ככה הזמן שלי התעופף באוויר... היה לי זמן כמו... כמו שקיות...

ממילא: כשסוף סוף הוואלתי בטובי לעשות איזה משהו מועיל!!! זה היה לוקח לי המון המון שקיות- המון זמן... אם ישבתי ולמדתי רציני כל השבוע האחרון... אז מגיע לי שבת בצפת... מגיע לי לישון כל יום שש... מגיע לי לשמוע מוזיקה בנגן שעות... על כל עשר שעות לימוד הייתי לוקח עשרים שקיות של זמן!!!!

ואז לאט לאט... מתחילים את החיים... ו... ופתאום אתה מגלה שהזמן מתחיל להיות יקר... והרבה יותר יקר משקית... (כן... בחור יקר... לא תאמין...) יום יבא ויהיה לך מחסור בזמן... כשאני הייתי בחור לא האמנתי שזה יכול לקרות... כשהייתי בחור... ומישהו היה אומר לי שאין לו זמן... הייתי בטוח במאה אחוז שהוא עושה עלי פזוות... כי איך... איך יכול להיות שאין זמן? הרי יש זמן כמו מים... אז זהו שתדע שזה בא יבא... ואז!!! כשהזמן מתחיל להיות יקר... פתאום אתה מגלה שאפשר להכניס ולדחוס המון המון בשעה אחת- בשקית אחת... פתאום אני מגלה שמה שארך לי שבוע בתור בחור... פתאום אני יכול לדחוס בתוך שלוש שעות...

לא חבל??? לא חבל לחכות שהשקיות יתחילו לעלות כסף????

לא חבל לחכות לימים שבהם לא יהיה לך זמן?? לא חבל לחכות לימים שהזמן יהיה יקר יקר... ו... ואז כבר לא יהיה לך זמן??? בא... תתחיל כבר עכשיו לנצל את הזמן... כשהוא עדיין בחינם...

מקובלנו: אין דבר אלסטי כמו זמן!!! אפשר ביום אחד לעשות משהו אחד קטנטן ולהרגיש כבר יותר מידי... ואפשר לדחוס ביום אחד אינספור תפקידים בעבודת ה' ויש עדיין מקום פנוי בלב לעוד... **הכל תלוי בנו!!!** כמה נמלא את עצמנו... וכמה נעשיר את עצמנו בתוכן... וכמה נדרוש מעצמנו מידי יום... אבל כל זמן שאנחנו מצד עצמנו לא עושים עם עצמנו כלום!!! **אז מי שעושה את זה בשבילנו זה החיים התובעניים בעצמם!!!** שהם אלו שמגלים לנו מידי פעם מה היינו יכולים לדחוס ביום אחד!!! החיים התובעניים מעמידים אותך מידי שנה בפני עובדה שביום ששי קצר של חודש טבת אתה מספיק את מה שבקושי הספקת ביום ששי ארוך של חודש תמוז... מי גילה לך את זה? המציאות!!!! השעון המתקתק של יום ששי קצר בחודש טבת... הוא פשוט מעמיד אותנו בפני העובדה הזו... נו... אז מה קורה חצי שנה לאחמ"כ? לאיפה פתאום בורחים הארבע שעות האלו???? **התשובה היא:** שאם אנחנו לא נתפוס יוזמה ונחליט לעבוד לנצל ולהעריך את הזמן!!! אז היחיד שידפוק לנו על הראש ויכחי לנו את זה... זה המציאות של השעון חורף שדוחק בנו... וממילא ברגע שהשעון מוחלף אוטומטית אנחנו חוזרים לסדרנו... לא נותר לנו אלא לדפוק על השולחן וללמוד את המשנה באבות שאומרת: הזמן קצר!! והמלאכה מרובה והפועלים עצלים... הגיע הזמן לנצל את הזמן...

אבאלה... נחש... לישועתך קיויתי ה'...

אם אתה זוכר... בשבוע שעבר כתבתי על העבודת ה' היחודית של שבט בנימין... אז ברשותך קורא יקר... לצורך השלמת העניין... אם בשבוע שעבר דברנו על שבט בנימין... אז השבוע נדבר על שבט דן!!!

כידוע: שנים עשר חודשי השנה מכוונים נגד שנים עשר שבטי קה... **והודש טבת מכון כנגד שבט דן!!!** שבט דן זה ההיפך הגמור משבט בנימין...

כשיעקב אבינו מברך את דן... מה הכינוי של דן? **יהי דן נחש עלי דרךך!!!** דן הולך יחד עם נחש!!! לדן יש עסקים עם נחש!!!

שבט דן נקרא "המאסף לכל המחנות"!!!! במסעות הוא השבט שהולך הכי בסוף... הכי חשוף לסכנות... ואכן כשהגיע עמלק וכתוב עליו "ויזנב בך כל הנחשלים אחריו..." אומר בעל הטורים: שזה גימטריא "זה היה שבטו של דן..." בטח!!! היות והוא השבט שהולך הכי בסוף... אז כשעמלק מגיע מאחורה... את מי הוא פוגש ומזנב ראשון? את שבט דן!!! לשבט דן יש התמודדויות יותר גדולות מול זוהמת הנחש מכל שבט אחר! כי הוא יותר קרוב אליו... יותר חשוף אליו מכל אחד אחר... וזה מה שיעקב אבינו מורה לדן את דרך החיים שלו: יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי אורח..."

וכאן מתחילה הטעות הגדולה שלנו!!!!

כיו... בינינו... מה שכתבתי עד עכשיו על שבט דן... בשורות האחרונות... איך זה נשמע לך? זה נשמע ששבט דן הוא שבט כזה חלש כזה... שבט שנגרר אחורה... שבט שיש לו נפילות יותר מכל שאר השבטים... בקיצור: השבט הפחות נבחר משאר השבטים... נכון? נכון ככה זה נשמע?? **אבל לא!!! חס ושלום!!!!** זו טעות גדולה מאוד!!! ולא סתם טעות!!! אלא כאן טמונה אחת הטעויות הגדולות ביותר שלנו בעבודת ה'... ואני אסביר לך גם למה זה טעות... **מסיבה פשוטה מאוד: תבין:** מי שכל הזמן רץ... לפעמים הוא נופל... אבל מי ששוכב במיטה הוא אף פעם לא נופל... כי אין לו מאן ליפול... מי שמשקיע בכסף... לפעמים יש לו נפילות... אבל מי שהכסף שלו שוכב כל הזמן בבנק ללא תזוזה... אצלו אין נפילות... כי אין לו מאיפה ליפול... מי שנמצא בקרב חזיתי... לפעמים הוא נפצע... אבל מי שנמצא הרחק משדה הקרב... הוא אף פעם לא נפצע... כי אין מי שיפצע אותו... **אז זהו!!! שזה בדיוק מה שקורה בשבט דן!!!!** התפקיד של שבט דן זה לעמוד בחוד החזית של התמודדויות מול זוהמת הנחש! הוא השבט שעומד בחזית של המאבק! **שלא תבין לא נכון:** כלל ישראל כולו נמצא כל הזמן במלחמת היצר... אבל עדיין מי עומד בחזית? שבט דן!!! זה כמו שכל מדינת ישראל נלחמת בעזה... אבל עדיין יש חזית!!! ובחזית נמצאים רק חיילים מיומנים ומאומנים... **אותו דבר כאן:** כל כלל ישראל מתמודד מול זוהמת הנחש...

כל עם ישראל מתמודד מול עמלק... מול היצר הרע... כולנו נלחמים... **אבל מי נמצא בחוד החנית?? מי נמצא בשדה הקרב ראש בראש??** זה שבט דן!!!! **וממילא!!!!** אם לשבט דן יש יותר קשיים ויותר מעידות מאשר כל שבט אחר... **זה לא בגלל שבט דן הם יותר חלשים... בדיוק ההיפך!!!** זה רק בגלל שהם נמצאים בחזית עצמה!!! ומי שנמצא בחזית בודאי שהוא חשוף להרבה יותר סכנות... **תבין:** זה כמו שיבא מישהו ויטען שהצבא יותר חלש מהאזרחים עצמם... והההרהרה: שיש הרבה יותר חיילים שנפצעים מאשר אזרחים... מה נענה לו? שוטה גמור!!! רק בגלל שהחיילים נמצאים בחזית... לכן הם חשופים יותר לסכנות וממילא הם נפגעים הרבה יותר מכל אזרח אחר... לכן אדרבה... על כל חיל שנפצע מרסיס... קח בחשבון שאם אתה היית שם... ממזמן היית מחוסל לגמרי... **זה בדיוק התפקיד של שבט דן!!!** לכלל ישראל יש חומה!!! יש איזה גדר מסוימת שמעבר אחד נמצאים כלל ישראל... ומהעבר השני נמצא הנחש- היצר הרע... והתפקיד של כלל ישראל זה לשמור על החומה והגדר הזו שלא תיפרץ!!! כיו... כי אם יהיה בה פירצה... אוי ואבוי... כי מאחורי הגדר עומד הנחש... ולכן--- הפורץ גדר ישכנו נחש!!!!!! ובשביל זה יש לנו את שבט דן!!! שהתפקיד שלהם זה לעמוד על הגדר!!!!!! התפקיד שלהם להיצמד לגדר כדי לשמור על הגדר!!! וממילא... מטבע הדברים... כל פעם שחלילה קורה והגדר נפרצת... הראשונים שחשופים לנחש שיצא מהפירצה זה שבט דן... הראשונים שניזוקים מהמחדל של כולנו זה שבט דן... אבל זה לא נובע מחולשה מסוימת שיש להם... אדרבה... זה נובע מהחזית המסוכנת שבה דווקא הם נבחרו לעמוד!!!!

שבט בנימין עסוק בקרבת אלוקים ובדבקות... בטח... הוא נמצא קרוב לה'... ידיד ה'... הוא יכול להיות עסוק ב"קדש עצמן במותר לך" וב"מהדרין מן המהדרין"... אבל שבט דן? שבט דן לא יכול להרשות לעצמו את הלוקוס הזה... **שבט דן הוא מלשון דין!!!** שבט דן תמיד עסוק במה שחייבים על פי דין!!! הגמ' בפסחים אומרת: שמי שכל הזמן תובע את חברו ללכת לבית דין... כנראה שהוא מגיע משבט דן... ולמה??? כי כל תפקידו של שבט דן זה להיות עסוק בגבולות!!! הוא צמוד לגדר!!! כשנצמדים לקיר אין מקום ואין אפשרות להחמיר... כאן צריך לדעת מה הדין!!! (כשאתה נמצא בבית שלך אתה יכול להחמיר בהלכות שבת... אבל כשיש מקרה של חולה שאין בו סכנה... כאן השאלה היא מה הדין!!!!!! כאן אין מקום ללוקוס של לפנים משורת הדין...) כשאתה ניגש לבנימין ושואל אותו: האם מותר לקרא עיתון חרדי?? בנימין מסתכל עליך בעיניים משתוממות ועונה לך: מה? מה יהודי צריך לקרא עיתונים? יש פה בית המקדש... יש פה קרבת אלוקים... דבקות בה'... מה לכן מלך לשחק במרזבים?? כן... בנימין נמצא עמוק עמוק בפנים אצלו אף פעם לא תשמע את השאלה **מה הדין!!!** כי הוא אווז ביד ה' ממזמן **בלפנים משורת הדין**... הוא אווז ביד ה' חופף עליו כל היום... אבל שבט דן עסוק במלחמת חיים!!!! שבט דן מוציא כבר את כל האנרגיות שלו על מלחמת ההשרדות מול היצר!!! את כל תעצומות הנפש הוא כבר ממצה על התמודדות מרה מול הניסיונות של זוהמת הנחש... וממילא אם נותרו לדן קצת אנרגיות הוא לא יכול להרשות לעצמו להוציא אותם על **לפנים משורת הדין**... הוא צריך לשמור את

האנרגיות היקרות האלו **לדין עצמו!** הוא צריך לשמור את הכוחות כדי להתמודד מול העבירות החמורות ביותר... מול הניסיונות הקשים ביותר...

והגיע הזמן שנקלוט ענין ונבין: שהניסיונות היותר קשים של שבט דן לא נובעים אצלו מחולשה **אלא מסוג של תפקיד!!!** בפרשת השבוע שלנו... בסוף הברכות התורה חוזרת ומדגישה: **כל אלה שבטי ישראל שנים עשר!!!** ואומר על זה המדרש: שחזר הכתוב וכלל!!! להודיע שכולם שווים לטובה!!! כולם השבטים צדיקים במידה שווה!!!! מה פירוש במידה שווה? הפשט הוא: שאמנם לכל אחד היה את התפקיד השונה שלו!!! אבל היות ואת התפקיד שלו הוא עשה בשלימות הכי גדולה שרק אפשר!!! אז ממילא הם צדיקים במידה שווה... כי כל אחד היה מושלם לגמרי בנקודה שלו... **זה יסוד שמאוד חשוב לקלוט אותו.** המודד של צידקות לא נמדד לפי איזה יעד מסוים... אלא כל מי שעשה את תפקידו המיוחד לו באופן המושלם ביותר... ישב באותו היכל בגן עדן... היכל המושלמים!!

בהקשר לנושא זה מישוהו הראה לי קטע נורא בשער הגלגולים על פי האר"י הקדוש... וזה לשונו (הקדמה כ"ז): **"דע כי האיש קבא עתה מחדש בגלגול ראשון, יש לו טורח גדול להכניע יצרו, אע"פ שנשמתו גבוהה מאוד לפי שזה הוא תחילת הזדככו מן הקליפות, וזה טעם מספיק אל דוד המלך ידידו יתברך ומלינו זו שהיה יצרו מתגבר עליו... והוא פלח גדול, אלח הטעם מוכן עם הנזכר כי אז הייתה יציאתו מעמקי הקליפות ובה תבין כמה פסוקים שהיה אומר דוד המלך עליו השלום על עצמו טבעתי ביון מלולה וכיוצא... ודע כי לטעם הנזכר אין עוונות האיש הזה המדש נחשבים לפניו יתברך כשאר בני אדם לפי שעדיין הוא נתון בין הקליפות וטרחו גדול ללכת משם" פחד פחדים מה שכתוב בשורות האלו!!! אנחנו כמובן לא מבינים לגמרי מה שכתוב כאן... ברור שהדברים הם הרבה מעבר למה שאנחנו מדמיינים... אבל מה שבטוח כתוב כאן:** שיש כזו תופעה שדווקא הנשמה הגבוהה ביותר!! **דווקא בגלל** שהיא גבוהה ומרוממת ביותר!! **דווקא בגלל** זה היא מתמודדת עם הניסיונות המרים והמבישים ביותר!!! **זה לא סתירה בכלל!!!** אדרבה... היא הנותנת!!!!!! כי **דווקא בגלל** שהיא נשמה כ"כ גבוהה... ממילא מטבע הדברים היא נמצאת בחוד החנית... וחיל שנמצא בחוד החנית מטבע הדברים הוא מתמודד עם הרבה יותר סיכונים... **וממילא!!!** גם המעידות שלו מתקבלות בהבנה ובהתחשבות הרבה יותר מכל אחד אחר... **ואת היסוד הזה חובה קדושה לדעת ולשמוע ולהשמיע!!!!!!** ואוי אוי אוי... יש הרבה בני עליה שאם רק היו יודעים ומשננים את היסוד הזה היו חוסכים המון המון יאוש טוטאלי ושברון לב מיותר מהמדרגה הרוחנית שלהם שהיה נדמה להם שהיא בשפל המדרגה... מתקשר אלי בחור... שבמקרה אני מכיר אותו... בחור בעל מדרגה אמיתי!!!

כככלל הקרבנות לפרשת נזירות... אבל מה נעשה. זה חובת השעה בשבט דן!!! פה ההתמודדות... פה ההצלחה. ופה גם המעידות הגדולות... וממילא החכמה הגדולה של שבט דן זה כשהוא מזהה שפה נמצא החתול שחור שלו!!!! ולשם הוא מכוין את כככלל תשומת הלב!!!!

אנחנו צריכים להכיר את מקומנו... ולדעת שאמנם יש מעט משפחות או מגזרים שיתכן שהם שייכים לשבט בנימין. שהם שמורים וה' חופף עליהם כל היום. **אבל!!!! רובא דרובא מאיתנו לא שם!!!!** אנחנו נמצאים בדור מאסף לכל המחנות ויתכן מאוד שחובת השעה בדור שלנו זה בבחינת "הרואה סוטה בקלקולה וכו'" יש היום סכנות רוחניות אימויות שלא היו בשום דור... שמעמידים אותנו בעל כרחנו שלא בטובתנו במקום של שבט דן!!!! וממילא גם אם יתכן ויש עוד הרבה נושאים חשובים ומעניינים בעבודת ה'... אבל אם יש לנו שכל... ואם אדון אז נדברו יצליח להתגבר על כל אלו שלוחשים לו כל הזמן... די תפסיק לדבר על אינטרנט וכו'... כי די... זה נדוש... זה לא פופולרי... ונמאס לנו לשמוע על זה... **אבל לא!!!!** מה נעשה... מי יודע אם לא זו חובת השעה... לצעוק ולצעוק ולא להרפות על הנושא הזה... אז כן!!! יהודים יקרים: אנחנו נמצאים כעת בדור מאסף לכל המחנות... והאינטרנט מזנב בנו כל הזמן... הורס כל חלקה טובה... אין לנו ברירה אלא להקדיש המון תשומת לב אין להיזהר ולהישמר ממנו!! אין להעצים את הגאווה של המעגל הסגור של הבית הנקי והטהור שלנו... אין מקום ביריעה לפרט יותר... הכדור בידיים שלכם... מה שברור: אסור לשחק!!! ואסור להפסיק לצעוק על זה... ומה שעוד יותר ברור: זה ההנהגה של שובבי"ם בשנים אלו...

נא לא לטאטא את הבעיות מתחת השולחן... מאוד חשוב לצום ביום חמישי בשובבי"ם... מאוד חשוב להגיד ג' פעמים את ספר התהילים... הכל טוב ויפה!!!! אבל ההנהגה שהי הכי חשוב לדבר עליו... אז בדק הבית בתחום של פגעי הטכנולוגיה... זה ההנהגה!!!! נא לא לטאטא את הבעיות תחת השולחן...

אחריות עליו ולחיות מתוך תחושה שזה המחשבות שלך!! זה הוא!!!! אתה גם לא כ"כ יכול להילחם איתו חזיתית... מה שאתה כן אמור לעשות זה להתבצר בגדרים שעד היום גדרת!! לשמור בשארית כוחותיך שלא לפרוץ גבולות אדומים שעד כה היו שמורים אצלך... ופשוט לעצור בכל הכח לכת החילוץ... הלא הוא אבינו שבשמים... **שים לב:** שבט דן הוא השבט היחיד שזכה לקבל מיעקב לא רק ברכה... **אלא גם תפילה!!!! תפילה אישית!!!!** כשיעקב הניח את ידיו על ראשו של דן ואמר לו: יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי אורח... לפתע יעקב נעצר... נשא עיניים מייחלות לשמים וסיים את הברכה בתחינה: **לשועתך קייאתי ה'!!!!** אתה יודע למה יעקב אבינו לא מסתפק בברכה... והוא מוסיף תפילה?? כי... כי היות והעבודה של דן זה מלחמת חיים מרה מול התגברות הנחש והיצר הרע... כאן צריך גם תפילה... כי **"אלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו"** לכן יעקב אבינו מקדיש תפילה מיוחדת לדור אחרון... לדור המאסף לכל המחנות... אנה ה'!!! תעזור לדור האחרון להתמודד!!!! כי אלמלא תעזור לו... אינו יכול לו... רק אנחנו יודעים עד כמה אנו צריכים את התפילה הזו של אבינו יעקב... לא נותר לנו אלא להצטרף לתפילה שלו ולהתחנן: **לשועתך קייאתי ה'!!!!** אנה ה'... אני את שלי עושה... אנה... תגמור בעדי... קח ממני את הניסיונות המרים האלו...

לפני שבועיים... בימי החנוכה כל אחד מהנשיאים הקריב את קרבנו קערת כסף אחת... מזרק אחד כסף וכו' וכו'... ומי שקצת עיין במדרש הארוך שם... הרי כל נשיא הקריב את הקרבן שלו כנגד התפקיד והעבודה המיוחדת לאותו שבט... אז שבט יהודה הקריב כנגד המלכות שמאפינת אותו... ושבט יששכר כנגד התורה שמאפינת אותו... ובנימין כנגד בית המקדש שהיה בחלקו שזה המאפיין שלו... ואילו שבט דן??? תנחש כנגד מה הקריב שבט דן??? מה המאפיין והמהות של שבט דן??? לא פחות ולא יותר: **כנגד פרשת נזירות ת!!!!!!**

כל הקרבן של אחיעזר בן עמישי נשיא דן... הכל נסוב סביב פרשת נזירות... **קערת כסף-** כנגד המנחה שמביא הנזיר בקערה... **שלושים ומאה משקלה** כנגד מה? כנגד 130 תיבות שיש מ"זאת תורת הנזיר" עד "ואחר ישתה הנזיר יין..." ומזרק אחד כסף **שבעים שקל...** כנגד מה?? כנגד שבעים תיבות שיש בפרשת נזיר שנשמא... כף אחת **עשרה זהב...** כנגד מה? כנגד **עשרה דברים** שהנזיר אסור בהם... וכו' וכו' ואכמ"ל ועיי"ש. **בקיצור:** כל הקרבן של נשיא דן... הכל הכל נסוב סביב פרשה אחת ויחידה בתורה!!!! **פרשת נזירות!!!!** אין אתה מסביר את התופעה הזו??? אין יכול להיות כזה מצב שכל נשיאי השבטים הקריבו קרבנות והם לא הזכירו מילה וחצי מילה על הנושא ששמו נזיר... ואילו שבט דן מדבר רק ואך ורק על זה??? **מה התשובה???? כאן כתוב שוב אותו יסוד:**

לכל אחד יש את התפקיד שלו! ואת משימת החיים שלו בעבודת ה'!!! ואצל שבט דן העבוייה הגדולה ביותר שמוטלת עליו זה: **הרואה סוטה בקלקולה יזיר ענמו מן היין!!!!** זה הנושא!!!! היות ושבט דן מתמודד באופן קבע מול ניסיונות מהסוג הזה אז אין ברירה!!!! אצלו הנושא הבורע והחשוב והדומיננטי ביותר זה **לקחת עשר צעדים אחורה בענייני קדושה!!!!** אין ברירה!!! זה אולי ישמע מוזר שנשיא דן יקדיש את

מרומם... קדוש... שמור... מתמיד. יודע כמעט ש"ס. והוא מספר לי בדמעות וביאוש על ההתמודדות הרוחניות שלו ש... ש... שכמובן... הוא לא מעז לפרט לי מידי כי... כי הוא טוען בתוקף שאם אני רק אדע איזה מחשבות זרות תוקפות אותו זו תהיה השיחה האחרונה שלי איתו... **בחור קדוש שלי: ידד ה'!** כמה פעמים אני עוד אסביר לך... שהתמודדות הקשות שלך לא סותרות בכוח זה את המדרגה הרוחנית הגבוהה שלך... מתי תבין שהקשיים האלו בקדושה מגיעים אליך **רק בגלל** שאתה נמצא בכזו מדרגה גבוהה... רק בגלל שאתה נמצא בחוד החנית!!!! כן... בחוד החנית יכולה פתאום להתחיל הסלמה פתאומית של האויב... ומתחילה התקפת פתע... כדורים מתעופפים לכל עבר... פגזים שורקים מכל כיוון... רימוני יד נשלכים ממרחק אפס... ו... ו... ומה שנדרש ממך בכל האנדרלמוסיה הזו זה לא להשתלט על ההתפרעות!!!! **ממש לא!!!!** בכזו סיטואציה נדרש ממך בסה"כ להחזיק מעמד!!!! להישאר שם במרומי המוצב... ולשמור על קשר עם כוחות ההצלה והבטחון... ולזכור כל הזמן שההסלמה הזו היא לא מחדל שלך!! כל המחשבות הזרות האלו שתוקפות אותך זה לא מחשבות שלך!! זה מחשבות של היצר הרע!! זה התקפה שלו... זה הפח זבל שלו... ולך לא נותר בכל הסיפור הזה אלא לשמור קור רוח ולהתחבא בתוך המוצב שלך עד יעבור זעם... ולהשתדל לצאת במינימום פציעות רוחניות מההתקפה הזו... אל דאגה... ההתקפה הזו עוד תגמר... כל השאלה היא: שאתה לא תצא גמור ממנה... **זה כל הנושא פה!!!!** אם אתה תצא עם דגל לבן מההתקפה הזו... זה נצחון בלעדי של היצר הרע...

מי שזוכר... לפני כמה שנים... בתקופה של האביב הערבי... והמהפכה במצרים... יום אחד הייתה התקפה על שגרירות ישראל במצרים... אספסוף מוסת ופרוע פרץ לתוך השגרירות הישראלית... ישבו שם באותה שעה כמה פקידים מפוחדים פחד מוות וחיכו לסוף המר שלהם בלינץ'... הדבר היחיד שנותר להם לעשות... זה להתחבא בחדר ממ"ד הכי פנימי והכי שמור שעוד היה אפשר להיות שם... ולהיות כל הזמן בקשר עם כוחות הבטחון בישראל שהפעילו לחצים בינלאומיים אדירים ושיגרו מטוס חילוץ... שברגע האחרון חילץ אותם והם נשארו בחיים!!!!

תאר לעצמך שהפקיד של השגרירות היה מרגיש צורך לקחת אחריות על מעשיהם של ההמון המוסת שבא כעת לאכול אותו חי... סוף סוף הוא הרי נמצא בשגרירות הישראלית במצרים... וחלק מתפקידו זה איכשהו לגשר בין מצרים לישראל... נו... אז אם כעת האספסוף המצרי החליט להתנפל עליו... תאר לעצמך שהוא היה עסוק בלרדת לעם ולנמק את ההתנהגות המצרית?? **אז זהו שלא!!!! ממש לא!!!!** הוא ממש לא הרגיש צורך להסביר אותם!!!! הוא ידע שכעת הם האויבים הכי גדולים שלו!! והוא היה עסוק רק בלגונן על עצמו!!!! הוא היה בלהתחבא ובלצעוק לעזרה... אנה... תצילו אותי מחיות אדם אלה... ו... ותעזרו לי לברוח מפה... אז זהו!! זה בדיוק מה שקורה איתך!!! מידי פעם היצר הרע מתגבר עליך... הוא תוקף אותך בכל מיני מחשבות... אתה לא צריך כעת לסגור עליו!!!! אתה לא צריך לקחת

לחידודי: ויהי

א. "הראה יוסף לאביו שטר אירוסין ושטר כתובה" תמוה ביותר: והרי קרא מפורש הוא באותו פרק "ועיני ישראל כבדו מזונוק לא יוכל לראות..."? א"כ יכל יוסף "להראות" לאביו את שטר האירוסין והכתובה, א"כ איזה סימן ממש, שאפשר לחוש אותו בחוש המישוש, יכול היה יוסף להוכיח לאביו שעשה שטר אירוסין וכתובה? ועוד קשה: איזה עדים כשרים יכל יוסף למצא בערוות מצרים שהם יחתמו על שטר האירוסין, בשלמא אליעזר בשעתו שקידש את יצחק בחרן, הרי הגיע עם עשרה אנשים, אבל כאן? הרי יוסף היה לבדו? (ואולי המצרים שמלו עצמם מחמת בקשת יוסף)

ב. "שיכל את ידיו כי מנשה הבכור", משמע שאע"פ שה"מתברך" נמצא בשמאל ה"מברך", כל שה"מברך" משכל ידיו ונותן את הימין על ראשו, חשיב כימין ולא כשמאל, וקשה: דא"כ הא גבי מה שמצניעו בעבודת יוה"כ"פ (וימא ל"ט) שכשהיה הכה"ג טורף בקלפי, היה מעלה והשיבות אם היה עולה הגורל דווקא בימין, ולא בשמאל, ואם היה עולה בשמאל היה חלישות הדעת לכה"ג, וקשה: א"כ מדוע לא היה מתחכם הכה"ג ועושה כיעקב אבינו: ממו"ג, אם עלה בימין מוטב, ואם היה עולה בשמאל, היה משכל הכה"ג את ידיו ונותן את של ה' שבשמאלו על השעיר שבימינו, ואת של עזאזל שבימינו על השעיר שבשמאלו??

כשיעקב אבינו ויוסף נפגשו... כתוב שיוסף נישק את יעקב... אבל יעקב?? יעקב לא נישק את יוסף... ובמדרש כתוב: שהוא בדיוק אז קרא קריאת שמע... ומקובל לבאר: שיעקב אבינו רצה לקחת את כל אהבתו ליוסף... ולהקדיש אותה לאהבת ה' יתברך...

אבל שמעתי הסבר נוסף מחכם אחד שליט"א שביאר:

הרי אם אתה זוכר למה יעקב אבינו נענש במכירת יוסף?? כי ביקש יעקב לישב בשלווה... לכן קפץ עליו רוגזו של יוסף... זאת אומרת: ברגע שיעקב סיים את הגלות עם עשיו... אז הוא תיכנן לשבת בשלווה ולכן!!! לכן קפץ עליו רוגזו של יוסף... והנה!!!! עכשיו... ברגעים אלו... נסגר המעגל... וכעת יעקב הולך לפגוש את יוסף... וכעת הרוגז עם יוסף הולך להסתיים... נו... מה עכשיו?? האם שוב פעם ביקש יעקב לישב בשלווה??? אז זהו שלא!!!! יעקב חזר בתשובה מאז!!!! וברגע שהוא הבין שהגלות עם יוסף מסתיימת... החליט יעקב... הפעם אני לא מבקש לשבת בשלווה!!!! וברגע ובשניה שאני רק אפגוש את יוסף... אני מיד מתחיל עם עבודת ה' חדשה!!!! הלא היא: גיוס כל אהבה והגעגועים שהיה לי ליוסף... לכיון אותה לאהבת ה'... זו הסיבה שיעקב אבינו היה עסוק בקריאת שמע!!!! כדי לבטא שהוא לא מבקש לישב בשלווה!!!! והנה... דווקא מכאן ואילך... יעקב התחיל לשבת בשלווה... ויהי יעקב בארץ מצרים וגו'...

מה רואים מכאן?? צריך נכונות שלא לשבת בשלווה!!!! צריך נכונות לעבוד קשה... מה יהיה?? הקב"ה יעזור שלא יהיה קשה... אבל אנחנו מצינו צריכים לקבל על עצמנו בכל נפש... אפילו נוטל את נפשך... אותו סיפור גם בייחס למשנה באבות: כך היא דרכה של תורה פת במלח תאכל ומים במשורה תשתה... מה?? ככה צריך לנהוג?? התשובה היא: לא בהכרח!!!! אבל צריך שתהיה נכונות לשבת גם לא בשלווה... ואז הקב"ה עוזר שכן תהיה שלווה ודו"ק...

פיגוע דריסה... המחבל הובא לדין... ומעצרו הוארך...

ר' יחיא הפלטי הוא תלמיד מובהק לר' ישבב הסופר... הוא כבר שבע שנים יושב בישיבה ותורתו אומנותו... ובזמן האחרון נקרא ר' יחיא להתחיל להגיע מידי בוקר לשימוש מידי יום בסנהדרין קטנה של ר' ישבב...

מידי יום מהנץ החמה עד חצות היום מתכנסים עשרים ושלושה דיינים תנאים קדושים... חכמים מופלגים ויראי חטא... ומעליהם ראש הישיבה- אב בית דין... השעה 5.30 בבוקר... עלות השחר... והיכל בית הדין מתחיל להתמלא... כידוע: יש שלוש שורות בהיכל הסנהדרין הקטנה... ובכל שורה יושבים 23 תלמידים לפי כבודם... כעת ר' יחיא יושב בשורה האחרונה... כי הוא חדש וצעיר... (ועם הזמן. אם הוא ימשיך לעלות ולהתעלות בתורה וזהירות וזריות נקיות פרישות וחסידות... אז הוא יתקדם עוד שורה ועוד שורה עד שהוא יהיה יושב בשורה הראשונה ממש מול העשרים ושלושה סנהדרין בעצמם וישא ויתן עמיהם... ואז אם הוא ימשיך להתעלות בחסידות ובענוה... אז הוא יזכה להתמנות כאחד מעשרים ושלושה הסנהדרין בעצמם... ואז אם הוא ימשיך להתעלות בתורה בענוה וביראת חטא... יום אחד יקרא לו מבית דין הגדול לבא ולהימנות בסנהדרין הקטנה שבהר הבית... ואם גם שם הוא יעלה ויתעלה ביראת חטא עד שהוא יגיע למדרגת רוח הקודש אז כבר יקרא לו להתמנות ולהיות מהבית דין הגדול שבלשכת הגזית... עכ"פ עכשיו הוא נכנס למסלול הראשוני שמתבטא בזה שהוא יושב בשורה השלישית של התלמידים שיושבים לפני סנהדרין קטנה של כ"ג...) השעה 6.15... עוד מעט נץ החמה!!! דמותו של ראש בית דין מופיעה באולם... כולם עומדים מלא קומתם... מתיישבים... קוראים קריאת שמע... ומיד מתחילים בדיונים... בריתחא דאורייתא... אלוקים ניצב בעדת קל!!! שכינה הקדושה פה... כולם בכובד ראש מתוך קדושת התורה

והנה... בשעה 9.00 בבוקר... לפתע מורגשת תכונה... מה יש??? בבית הדין יש דלת אחת צדדית רחבה כזו... שהאמת היא שאף פעם לא הבנתי מה זה הדלת הזו... תמיד זה היה נראה לי דלת חירום... אבל היום משום מה יש איזושהי תכונה סביב הדלת הזו... זה נראה שמישהו הולך להיכנס שם... מזיזים דברים... מכינים את השטח... מציבים מחסומים... פתאום מגיעים שוטרים מיוחדים מטעם הסנהדרין ונעמדים ליד הדלת... מה קרה??? מה יש??? מה... לא שמעת... לא שמעת מה קרה הבוקר... היום עעל הבוקר... קרה פיגוע!!! פיגוע דריסה!!!! אתה מכיר את ליבל הרפתן... היום ללא הודעה מוקדמת... בשעה 8.00 בבוקר יצא השור של ליבל בשענה... ופתח בדרה ברחוב... וזה היה מלחין מאוד... כי זה היה בדיוק בשעה שכל הילדים הולכים לחידר ולגנים ולבית יעקב... ו... וכולם ברחו בבהלה... ו... והשור רץ הלך חזר ברחוב הראשי כמו מטורף... הפיל דוכני מכירה של כדי חרס וניפץ אותם... הוא ניגש לעמדת הקולבים של החליפות של ליבוביץ ונשך וטיף את כל החליפות והפיל אותם לארץ... ו... וכולם ברחו!!! אף אחד לא ניסה להתקרב אפילו... עד שהגיע מוטי הביריון עם מקל גדול... ו... וניסה לעשות משהו... אבל השור התנפל עליו ודרס עליו ובניסי ניסים הוא יצא עם כמה שברים בודדים בצלעות... בקיצור: זה מה שקרה היום!!! מה שנקרא: שור שנחגג!!!! ואשר על כן!!!! ככל הנראה... בזמן הקרוב הולכים להגיע לפה עדים שהיו בזירת האירוע... והם אמורים להעיד שהם ראו את השור

נוגח... ואם העדות אכן תתקבל והעניין יתחיל להתפתח... אז בשעות הקרובות הסנהדרין אמורים להזמין את ליבל בעל השור שיבא עם השור שלו לבית דין!!! כדי לקיים בו את דין תורה שכתוב: "והועד בבעליו" וקיי"ל שאין העדה אלא בבית דין... ולכן יש כעת דריכות... ובשביל זה יש פה דלת מיוחדת... דלת שמיועדת עבור הכנסת בעלי חיים לצורך העדה... ותחשוב: זה לא פשוט!!!! פה... בבית המדרש הזה... הולך להיכנס פה שור!!! שור אמיתי... על כל המשתמע... עם כל הממדים ועם כל הריח ועם כל הממצב... וזה לא סתם שור... אלא זה סוג של מחבל!!! השור הזה הוא לא שור רגיל... זה שור מלחין... זה שור שהיום כמעט הרג בן אדם... זה שור שצריך שמירה... ו... ותחשוב שהוא הולך להופיע לנו פה באמצע סדר א'... לכן יש פה דריכות!!!! מכשירים את האזור לקבלת ה"אורח החשוב"... ואכן... 10.30 בבוקר הופיעו קבוצה שלימה של יהודים... ממש תביעה יצוגית!!!! כל אחד והנזק הפרטי שלו... הקדר ר' פייביש בא ותבע שהשור שבר שלושים כדי חרס... מוכר החליפות תבע שהשור נשך וקרע והפיל חמש חליפות חדשות... ו... ועל כולנה... אחיו של מוטי הביריון קיבל הרשאה ממוטי להיות התובע המורשה שלו... הסנהדרין שמעו את כל הטענות... אבל קודם כל!!! לפני הכל!!! לפני שמתחילים לטפל בנזקי ממון שיש פה... קודם צריך לקיים את ציווי התורה של העדאה... ב"ד מיד שלחו את שליח ב"ד שיעזיק את ליבל שיבא עם "החתן"... עם השור בכבודו ובעצמו... ואכן!!!! לא עברה חצי שעה... והדלת נפתחה... וליבל הופיע עם השור!!!! ובי"ד דבר ראשון העידו בו בפני השור... והתרו בו... שכפי שאתה אכן רואה השור הזה נגח היום!!! ו... ואם ככה... אז אנו מזהירים אותך שאתה צריך לשים עליו עין ולשמור עליו יותר טוב... כי אם הוא ינגח עוד פעמיים כך... הוא יהפך להיות מועד... עד כאן ברור??? ברור!!!! כעת ניגש לשלב ב'... כעת ראש בית דין הזעיק את שמאי הבהמות של בית דין... ו... והראה לו את השור ושאל אותו: כמה הוא שווה??? השמאי הסתכל מפה ומשם... ונקב במחיר 2300 שקל... בסידר!!! שני סופרי הדיינים משני הצדדים כתבו את הפרוטוקול... וגם ציינו שביום שלישי י"ב טבת השור הושם בב"ד ושיו עומד על 2300 שקל (התאריך חשוב פה... כי אם הוא יגח עוד פעם וישמו אותו עוד פעם והשויו שלו יהיה כבר אחר... זה משנה ואכמ"ל) כעת אפשר כבר להוציא את השור... השור יצא... ו... והחזר לרפת... כמובן לתא מיוחד שליבל הספיק כבר להכין לו... כיאות לשור מסוכן שעומד על הכוונת... ליבל חזר שוב לבית דין... ואז התחילו הדיינים... אז ככה... עומדים פה שורה שלימה של תביעות ממון!!!! שיכולות להסתכם בעשרות אלפי שקלים... אבל האמת היא שזה לא כ"כ מפחיד את ליבל... ולמה??? כי היות וסוף סוף יש לנו פה עסק עם שור תם שמזיק!!!! אז התורה מקילה בחיובי נזקים של שור תם ואומרת: שתקרת החיוב הנזקים שלו מסתכמת הכי הכי הרבה בשוויות המלאה של השור עצמו... זאת אומרת: היות והעריכו את שויו של השור שהוא שווה 2300 שקל... אז במקרה הכי הכי גרוע... ליבל הולך להפסיד ולשלם את כל השוויות של השור שמסתכם ב-2300 שקל... אה... אבל הרי התביעה עצמה מסתכמת בהרבה יותר כסף??? בשביל זה!! בדיוק בשביל זה התורה אומרת: ששור תם משלם מגופו!!!! מה פירוש מגופו? שתקרת החיוב של הנזק שלו מסתכמת הכי הרבה במלא שויות גוף השור ולא יותר מזה... כך שבמקרה הגרוע מכל ליבל הולך בסה"כ להפסיד את כל שווי השור... נו... לא שווה בשביל זה לשכור עורך דין... אבל!!!! מה שכן... ליבל כבר לא רגוע כ"כ... כי אם השור ימשיך לנגוח... ואז הוא כבר יהיה מועד... אז התורה כבר לא מקילה וליבל לא ישלם רק מגופו אלא מן העליה... זאת אומרת: החיוב יהיה כבר כמות שהוא!!!! ואם התביעה תהיה עשרות אלפי שקלים... אז ליבל יצטרך לשלם את זה עד השקל האחרון... חוץ מזה ליבל לא מפסיק להודות לה' שבניסי ניסים השור רק פצע את מוטי הביריון ולא הרג אותו רח"ל... כי אם השור היה ח"ו הורג את מוטי... חוץ מהאסון הטרגדי שיש בזה... אז גם היו סוקלים את השור... וגם ליבל היה צריך לשלם כופר!!!! אתה יודע מה זה כופר??? מדובר בסכום אגדי... היה מגיע השמאי ולא היה שם את שויו של השור... לא!!!! הוא היה שם את שויו של מוטי המנוח... כמה מוטי הביריון היה שווה- לו יצויר שהיו מוכרים אותו בתור עבד... ו... ואת המאתיים אלף דולר הזה ליבל היה צריך לשלם!!! אז ליבל יצא היום בזול... והחיוב מסתכם רק באלפיים שקל... אבל ליבל כבר לא רגוע... והשור הזה ככל הנראה כבר לא יראה את פני השמש... הוא נמצא בתוך תא מבודד... וליבל מחכה לרגע הראשון להתפטר ממנו... הוא כנראה ישלם את השור עצמו לכל התובעים...

מה ההבדל בין "מחשבה" ל---"קבלה"???

בשבוע האחרון הסתלק מעמנו הגאון הגדול ר' משה שפירא זיע"א... שהוא היה מתווה הדרך של יהודים רבים בתחום שנקרא **"מחשבה"!!!**

ברשות קורא יקר... תרשה לי לנסות להבין מה זה מחשבה???

אז ככה: למי שלא יודע... יש קשר בין "קבלה" ל"מחשבה"... מי שפעם שמע שיחה במחשבה מר' משה זצ"ל... הבין מיד ש"מחשבה" ו"קבלה" זה מילים נרדפות... כמעט כל מה שנאמר שם היה על דרך תורת הנסתר...

אז מה בכל זאת ההבדל בין "קבלה" לבין מה שקוראים "מחשבה"??

למה בשביל לשמוע שיעור בקבלה צריך להיות **"מקובל"**... ואילו בשביל לשמוע שיעור מר' משה **"מחשבה"**... לא היה צריך תנאים מקדימים??

ההבדל הוא כך:

לימוד קבלה!!! מדובר ביהודי מרומם שכבר מילא כרסו בש"ס ופוסקים... הגיע לגיל העמידה... ויום אחד הוא החליט או קיבל הוראה מגבוה שהגיע הזמן להתחיל ללמוד תורת הנסתר... ואז!!! אז הוא קם באופן רשמי לארון הספרים ופשוט מוציא ספר קבלה ומתחיל ללמוד קבלה... (או לחילופין הלך לשמוע שיעורים ממקובלים הגונים)... **עד כאן לימוד הקבלה!!!!**

לעומת זאת: מחשבה!!! אין כזה דבר ללמוד מחשבה!!! מחשבה אי אפשר ללמוד!!! מחשבה זה לא משהו שאפשר ללמוד!!! מחשבה זה משהו שחושבים... אז תחליט: או שאתה חושב או שאתה לא חושב...

אז מה זה בכל זאת הלימוד הזה ששמו מחשבה??? מדובר באדם... באיזה גיל שזה יהיה... שהוא פשוט אדם שחושב!!! זה הכל!!! הוא לא מחפש גדולות ונפלאות ממנו... הוא לא מתיימר ללמוד קבלה... אבל מה כן?? הוא פשוט אחד שחושב... אחד שמעמיק... אחד שניגש לכל דבר בעבודת ה' מתוך מחשבה מעמיקה... וממילא!!! יש לו מיני דברים ביהדות שהוא פשוט רוצה להבין אותם... וזכותו!!! מה כבר ביקשתי... ביקשתי להבין... בדיוק כמו הבן החכם בליל הסדר שנעמד ופשוט שואל: מה העדות והחוקים והמשפטים... ואנחנו מחויבים להתייחס אליו ברצינות ולספק לו את כל המידע שחסר לו... כי הוא חכם... הוא משתוקק לדעת ולהבין... וזכותו המלאה!!! אז כמו שיש בן חכם!!! ככה יש מבוגר חכם!!! בן אדם שפשוט עומד ושואל... סליחה... אני כבר שלושים שנה עומד כל תחילת חודש מול הלבנה ומקדש אותה... סליחה... מישוה בבקשה יכול להסביר לי מה... מה זה הדבר הזה?? מישוה בבקשה יכול להסביר את המשפט: "פועל אמת שפעולתו אמת וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן שהם עתידים להתחדש כמותה..."?? אני לא מבקש להבין את סודות התורה ולא דברים נשגבים!!! אני בסה"כ רוצה להבין מה אני!!! מה אני עושה!!! זכותי המלאה להבין מה שאני עושה!!! ואז אותו יהודי מחפש ומחפש מי שיסביר לו... הוא פותח את הספרים הקונבנציונליים והם לא כ"כ מסבירים לו... (ברור שלא... כי זה באמת דברים עמוקים) ואז אותו יהודי בצר לו... הולך לר' משה זצ"ל... ור' משה מוסר שיעור שלם עמוק עמוק במחשבה!!! ושם הוא מסביר מה זה לבנה ומה זה קידוש לבנה... ומה זה תפארת... ומה הפנימיות של עניין חידוש הלבנה וכי וכי... עכשיו: מה שר' משה אמר בשיעור זה קבלה לכל דבר!!! אבל השיעור הזה לא נאמר על תקן של קבלה!!! השיעור הזה לא היה מיועד עבור קבוצת בני עליה שהגיעו למדרגה שהם לומדים קבלה... אז!!! השיעור הזה היה מיועד עבור אנשים שהם פשוט חושבים... והם חושבים ומעמיקים בכל מה שהם עושים... ומציק להם שהם כבר שלושים שנה עושים משהו שהם לא מבינים אותו... אז צריך להסביר להם!!! השיעור הזה נמסר בתור ומעמיקים... ומציק להם שהם לא מבינים...

כלפי מה הדברים אמורים??? יש אנשים מאוד שמרנים... שיש להם רגישות מאוד גדולה לכל דבר שיש בו רובד של פנימיות התורה... ברגע שאתה רק פותח את הפה במושגים קצת פחות מוכרים מהארון הספרים של הנגלה... הם מיד מנתרים בכעס ומסתייגים:

אין לנו עסק בנסתרות!!!

אתם צודקים מאה אחוז!!! **באמת אין לנו עסק בנסתרות!!!** אבל יש משהו ש-כן יש לנו עסק איתו... אתה יודע עם מה?? **עם שכול!!!** עם מחשבה!!! עם המחשבה שלנו יש לנו עסק!!! והרבה עסקים!!! אתה יכול לסגור את השער של תורת הנסתר... ולהגיד לי: אין לנו עסק בנסתרות... אבל אתה לא יכול לסגור לי את השכל... ולהגיד לי: אין לנו עסק בשכל ובהבנה!!!! **זה אתה לא יכול לעשות לי!!!**

אני יושב ולומד תורת ה'... אני קורא בחומש בראשית כל מיני סיפורים מסתוריים... אני עומד מול כל הסיפור המסתורי הזה של מכירת יוסף על כל השלכותיה... ו... ותכלס... זה הדורשים והוורטים הנחמדים שכתובים באז נדברו ובראיו הם מאד יפים לשלון שבת... **אבל הם לא מתיישים לי על הלבנו!!!** ברור לי כשמש שיש פה רובד הרבה הרבה הרבה יותר עמוק ש... ש... שזכותי המלאה לדרוש ולתבוע להבין אותו!!! **מול הטענה הזו אי אפשר לסגור את הדלתנו!!!** אי אפשר לפטור אותי בטענת: אין לנו עסק בנסתרות... את הטענה הזו אתה יכול להגיד למי שקם יום אחד והחליט כן להתעסק בנסתרות... מולו תצא בתקיפות ותגיד לו: צא מפה... מי אתה שתתעסק בנסתרות... אבל אני לא מחפש נסתרות!!! אני בסה"כ בן אדם שחושב... ואני לא מבין מה שאני עושה...

הגאון ר' משה שפירא נשא את דיגלה של תורת הנסתר הליטאית!!!! תורת הנסתר שמגיעה ממקום של **מחשבה!!!** **מקום של עומק!!!** תורת הנסתר מסוג זה... היא מגיעה **בדיוק מאותו מקום** של העיון והלומדים במסכת בבא מציעא... **אותו מוח!!!** אותו מוח מיוגע שיושב בסדר 'א' ולא מוכן לטייח את הפשט בסוגיה... **אותו מוח בכבוד וב עצמו** מגיע לקידוש לבנה ולא מוכן לטייח את המעמד המסתורי הזה בשיעור "טוייבים מאירות..." לא!!! הוא לא קונה הסברים רדודים... והוא גם לא קונה ווארטלאך נחמדים... בדיוק כמו שבסדר 'א' אני לא קונה פשט עקום ולא יסוד רדוד... אני רוצה להבין באמת מה כתוב פה בסוגיה! ואני לא יכול להתקדם עד שהיסוד של הסוגיה לא יתיישב על הלבני... **אז אותו ראשו! אותו מוח** שכך ניגש לעסק התורה... אותו מוח מתעקש להבין מה שהוא עושה גם בעבודת ה' **וזכותו המלאה!!!!** אנחנו מחויבים לספק לו את המידע הדרוש... **ושבו:** אם יצוץ לו אברך בגיל 30 וידפוק על דלת ישיבת המקובלים ויטען שהוא רוצה ללמוד קבלה יזרקו אותו מכל המדרגות... קודם תעבדו על המידות ותקנה מ"ח קנייני תורה ואח"כ נדבר... אבל אם יבא אברך מרומם וידפוק על דלתו של ר' משה זצ"ל ויאמר: תורה היא וללמוד אני צריך: מה זה הקל הגדול הגיבור והנורא? מה זה? מה ההבנה הבורסית של הפסוק: **לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד"ה???** מה זה?? כאן ר' משה צריך להסביר לו את זה!! לא בתורת קבלה!!! אלא בתורת מחשבה! כי יש כאן אחד שחושב... הוא חושב וחושב ולא מבין... אני צריך לשפוף לו כמה נקודות אור משערי אורה... כדי לשפוף לו אור לא רק בסוגיה בגמ'... אלא

גם בסוגיה ששמה עבודת ה'... הגאון ר' משה שפירא היה הסמל והדוגמה להשגה עצומה בפנימיות התורה **שמגיעה נטו ממקום של עומק!!!** ממקום של גישה רצינית וממלאת כובד ראש לעבודת ה'!!! בדור כזה רדוד... אין לנו תרופה יותר גדולה מטיפה עומק... טיפה רובד פנימי ומרומם יותר לכל הרובד החיצוני והרדוד ששולט עלינו כמעט לגמרי...

אז רק נסכם: התנאי המקדים ללימוד קבלה... זה פשוט להיות מקובל!! והתנאי המקדים למחשבה... זה פשוט להיות אדם שחושב!!!

וכעת מגיעה השאלה המעשית והפרקטית:

היכי דמי אדם שחושב??? **מה זה אדם שחושב??** **האם אני נקרא אדם**

שחושב?? מה הקריטריונים להיקרא אדם שחושב??

אז מצטער מאוד... אני לא יודע מה זה אדם שחושב... אבל אני כן יודע מה זה אדם שלא חושב... **אתה יודע מה זה אדם שלא חושב????**

מי שלומד... **כי כולם** לומדים... ומתבטל... **כי כולם** מתבטלים... מי שמחמיר בכל מיני חומרות מסוימות... **כי כולם** מחמירים... ו... ולא כזה נזהר בלשון הרע... למה?? **כי כולם** לא כזה נזהרים בלשון הרע... מי שמתקנת תפילה בשטיבלאך... **כי כולם** מתקתקים... ו... וחס ושלום לא אוכל קמח שנטון אחר הפסח... **כי כולם** לא אוכלים... הוא מרשה לעצמו להיות מושחת **איפה שכולם** מושחתים... ונורא נורא נזהר מקפידת... **כי כולם מפחדים** פתאום מקפידת... וכן הלאה וכן הלאה... מי שהוא כזה... זה נקרא אדם **שלא חושב!!!!** זה בן אדם שאפשר לכתוב לו על הגב: **נגרר!!!!!!**

ובינינו... זה מה שאנחנו... שלא תבין לא נכון: הרשימה הזו שהבאתי עכשיו... אל תתפס לנושאים הספציפיים שכתובים שם... הרעיון הוא שמי שעושה מה שכולם עושים... **כי כולם** עושים... כעת לא כ"כ משנה אם זה מצוות או עבירות... חיובי או שלילי... מה שברור: זה בן אדם שלא חושב!!! וזה מה שאנחנו... אנחנו זורמים... נגררים... עושים מה שכולם עושים... לא מאוד מסתבכים ולא מעיזים לשאול שאלות... הכל טוב לנו... **אין שום בעיה!!!! אתה לא רוצה לחשוב... אל תחשוב** אבל אם אתה תגיע יום אחד לשלב של ר' משה... ישאלו אותך: סליחה... מה אתה עושה פה?? בשביל מה באת?? מה... משהו מפרע לך?? יש לך איזה משהו שאתה חושב עליו ולא מובן לך...?? **נו... אז בשביל מה בכל זאת באת??** **כי כולם**... כי שמעתי שר' משה מדבר מחשבה... וזה נשמע לי מעניין כזה... קבלה כזה... מחשבה כזה... אז גם אני רוצה...

אה... באת ללמוד קבלה? חס ושלום! אסור... מי הירשה לך ללמוד קבלה... מה... אתה מקובל?? ובכלל... אתה לא יודע שאין לנו עסק בנסתרות??

נו... אז מה כל האברכים האלו עושים פה בשיעור הזה?? למה להם מותר?? מה... הם כן מקובלים?? להם כן יש עסק בנסתרות??

מה התשובה?? הם!! קבוצת האנשים שנמצאת פה... המכנה המשותף שביניהם... שהם אנשים שחושבים!!! הם אנשים מרוממים... אנשים שעושים כל דבר מתוך מחשבה... (זה כבר עניין של כל אחד... לעשות את החשבון נפש שלו האם הם באמת עומד בקריטריון הזה...) לאנשים האלו אין עסק בנסתרות!!! אבל יש להם עסק עם עבודת ה'!!! עבודת ה' היא עסק שלהם!! והם משקיעים בעבודת ה' המון המון מחשבה ורצינות... הם לא ניגשים לשום דבר בעבודת ה' בלי מחשבה... ולאנשים האלו יש כל מיני חורים... כל מיני נקודות בעבודת ה' שהם חשבו עליהם הרבה... ולא הצליחו להבין... אז הם הגיעו פה בשביל להבין מה שהם עושים!! לא בשביל ללמוד קבלה!!! אבל אתה?? לך לא חשוב להבין מה שאתה עושה... כי אתה עושה מה שכולם עושים... כי כולם עושים והכל טוב... רק מה?? אתה פתאום רוצה ללמוד קבלה?? מה העניין?? מה לך ולקבלה?? אה... אני אגיד לך מה קרה... כנראה... כנראה שיש מודה חדשה שכולם רוצים ללמוד קבלה... ולכן גם אתה רוצה ללמוד קבלה... לשיטתך... **כי כולם** לומדים קבלה... אז זהו!!! שכאן המקום לעמוד בתקופנות ולגיד: אין לנו עסק בנסתרות!!!!!! בנסתרות לא... אבל במחשבה כן... למי שחושב...

אבידה גדולה היא לעם ישראל!!! מחשבה ועומק זה מצרך נדיר מאוד בדורנו... ואחד מקרבניטי המחשבה בדורנו נסתלק מעמנו... אין לנו ברירה אלא להתחזק ביתר שאת וביתר עוז ולהניח את המחשבה והעומק בראש מעיינינו!!! ולהבין ולהפנים: שתהיה של רדידות פשוטה מול עינינו... ומה שהכי מפחיד... שמי שכבר רדוד... טוב לו ש... הוא לא מרגיש שחסר לו משהו... הוא בטוח שהכל חלק וברור... ו... ו... וכולנו נמצאים כעת בסיכון ממשי להיות גם אנחנו רדודים!!! אין לנו אלא לאחוז בכל הכח בארון האלוקים של אותו גדול שכל דבר בעבודת ה' קיבל אצלו את המימד העמוק והמרומם באמת... ולהיאחז בזה בכל הכח!!! **כי כולם** כי הברירה השניה היא רדידות... אבאלע...

אגב: מישוה אמר לי שצריך להעיר את תשומת ליבם של תלמידיו המובהקים של ר' משה זצ"ל שהם צריכים להתעסק ולהתאמץ במיוחד בהספדו!!! **ולמה???** **כי כולם** כי יש קושי מיוחד בהספיד אדם עמוק!! כי הספד במהותו הוא ביטוי **חיצוני** (מה שהגמ' אומרת אגרא דהספיד דלוי...) ומאוד קשה לקחת דבר **עמוק ופנימי** ולתרגם אותו **לחיצוניות!!!** **כי כולם** כי זה דבר והיפוכו... **חבין** מאוד קל להספיד ולהגיד שהוא היה הנשיא של המכון הזה... והנשיא של ישיבה זו... ובשיעורים שלו היו הרבה אנשים... והוא גם היה הולך כל יום לכותל... את כל זה אין בעיה לומר... אבל מי שקצת יודע... זה לא זה!!! לא לא ההנהגה... כי האבידה כאן... מדובר באישיה עמוקה!!! והעומק שבו זה הנקודה!!! ואת העומק די קשה להעביר הלאה... ו... והרי זה באמת מה שצריך להעביר... וזו המורשת של אותו גדול שאותה צריך להנחיל ולהמשיך... **זה מהמלאכות הלא פשוטות!!!!** רק שתבין: קראתי באיזה עיתון שכתב טור הספד על ר' משה... מה היה כתוב שם?? שהוא החזיר בתשובה את ח"כ סער בתשובה והשפיע עליו שלא יפתח את המסעדות בשבת... ויפיי!! זה מה שיש לכם לומר עליו...?? זה הנושא?? ברמה הזו תכתוב על מי שאתם רוצים... אבל על ר' משה?? עדיף שתשאירו את הדף חלק ותגידו שאתם לא מבינים במי מדובר ועדיף שכן... עכ"פ לא קל להספיד אבל חובה להספיד ולהחזיר שיש עומק!!! והיה אחד כזה בינינו... ווי לך...